

de, at beboerne selv er interesserede i at vedligeholde dem.

By- og Boligministeriet har derfor anset det for vigtigere at informere om den yderligere tryghed, der kan opnås gennem opsætning af røgalarmer, i stedet for at påbyde krav om røgalarmer, som kan vise sig at give en falsk tryghed. Omkring årsskiftet 1996/1997 gennemførte ministeriet en stor kampagne for røgalarmer, der omfattede TV-spots og en pjece, som blev meget bredt udsendt. Der er ikke nogen barriere i lovgivningen for opsættelse af røgalarmer, som for den interesserede beboer kan være en billig ekstra sikkerhed oveni de generelle bygningsbrandtekniske sikkerhedskrav.

Hvor det af sikkerhedsmæssige grunde anses for nødvendigt, stiller bygningsreglementet derimod krav om automatiske brandalarmanlæg. Et automatisk brandalarmanlæg er omfattet af krav til udførelsen, drift og kontrol. Samtidig er der altid krav om, at anlæggene skal udføres med direkte alarmering til brandvæsenet. Eventuelle fejl ved anlægget vil straks blive registreret. Denne type anlæg er altså væsentlig mere driftsikre end røgalarmer og giver dermed en væsentlig højere sikkerhed.

Det fremgår af bygningsreglementet i hvilke bygningstyper, der er behov for opsætning af et brandalarmanlæg. Kravene i bygningsreglementet er fastlagt ud fra en vurdering af risikoforholdene ved forskellige bygningsanvendelser. Brandalarmanlæg skal installeres i bygninger, hvor det er behov for en tidlig detektering af branden, f.eks. fordi en stor andel af beboerne ikke selvhjulpne, og en evakuering derfor kan tage ekstra tid.

I bygningsreglementet stilles der bl.a. krav om automatisk brandalarmanlæg i plejehjem og herunder også ældreboliger til plejekrævende personer, da det er bygninger, hvor mange af beboerne ikke kan klare sig selv i tilfælde af brand. Der er ikke krav til brandalarmanlæg i almindelige boliger.

For både brandalarmanlæg og røgalarmer gælder, at de ofte ikke vil være til hjælp for den person, der opholder sig i det rum, hvor branden opstår. Det skyldes, at personen vil blive påvirket af branden, inden detektoren når at reagere.

Spm. nr. S 916

Til socialministeren (20/12 2000) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at kommunerne fremover ikke snyder de fattigste pensionister for medicinstøtte, og undlader at lempe reglerne for medicintilskud, som det er tilfældet i en del kommuner, ifølge en artikel i Dagbladet Skjern-Tarm?«

Begrundelse

I artiklen »Skjern og Egvad snyder syge og pensionister for medicinpenge« den 1. december 2000, offentliggør Dagbladet Skjern-Tarm, at de har lavet en rundspørge til et bredt udsnit af de midt- og vestjyske kommuner omkring medicintilskud til pensionister. Rundspørgen viser, at størstedelen af disse kommuner blæser på henstillingen fra Kommunernes Landsforening og regeringen, og har undladt at lempe reglerne for medicintilskud, og de ekstra bloktilskud er i stedet forsvundet ned i kommunekasserne.

Svar (2/1 2001)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det, at Dagbladet Skjern-Tarm har foretaget en rundspørge til et bredt udsnit af de midt- og vestjyske kommuner omkring medicintilskud til pensionister. Denne rundspørge har vist, at en række kommuner ikke har fulgt henstillingen fra Kommunernes Landsforening og Socialministeriet om at anvende en vejledende formuegrænse på mindst 50.000 kr. i forbindelse med tildelingen af personlige tillæg.

Først skal det bemærkes, at jeg finder det utilfredsstillende, at nogle kommuner har valgt ikke at følge denne henstilling. Jeg er imidlertid opmærksom på problemstillingen, idet Ældre-mobiliseringen tidligere har lavet en tilsvarende rundspørge. Her viste resultatet ligeledes, at en række kommuner endnu ikke har ændret den vejledende formuegrænse.

På den baggrund har jeg allerede rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening og anmodet om, at Landsforeningen overvejer nærmere initiativer til at sikre, at kommunerne følger henstillingen. Jeg afventer fortsat en tilbage-melding herpå.